25. ԳՅՈՌ ԳՈՒԼՈՆ

Կէլնի, կէլնի մեյ խապ թաքավոր: Էսա թաքավորուն կէլնի մեյ խապ լաճ:

Թաքավորն ի, ինչխ կանի, էսա լաճուն չի կանա ծամոզե որ պսայվի, յաշն առեր ի, էլե քսանխինգյ-եռիսուն տարեկան:

Ավուր մեկ էսա թաքավորի լաճ ուր ծին տանել ճրելու գյախ աչկ կինի մեյ խապ նախրչու ախչկան, կուգյա տուն, կկպնի խոր-մոր յախեն, կասի՝ էսա նախրչու ախչիկ կառնեմ:

Թաքավորն ի, ինչ կանդար որ կանի կասի. - Ա՛յ պալամ, վազ կայ էտա սավտից, տձւ որ պսայվես քյե ախչիկ պակա՞ս ի, որ կնայիր կպար նախրչու ախչկան,՝ախր մե պատիվ չի պիրե, որ մենքյ նախրչու ախչիկ պիրենքյ մեր տուն. տեսնող ի՞նչ կասի, տե տու ասա:

Էսա լաճն ի, կասի. - Չէ, իլաքյ-բիլաքյ, էն ախչիկ որ կէլնի զաթի կպսայվեմ, թե չէ՝ իսկի էլ չեմ պսայվե:

Թաքավորի ճար կկտրի, կտիսնա որ էլ ճար չկա յուսյուլքովմ ծեն կկտրի, լաճուն կասի. - Ինչխ կուզես՝ ըսկուն էլ արա:

Էսա լաճն ի, խա́պա́ր կէօրեռնկի էսա նախրչու տուն, կասի. - Հա́զր կայեքյ, որ ծեր ախչիկ պիտի նշանենքյ:

Էն մեկել օր թաքավոր կէլնի ոտ նա́զր-վա́զր կէօրեռնկի որ էրթան կընտըրնեն էսա նախրչու տուն, ախչիկ նշանեն:

Նա́զր-վա́զրն ի, կէլնի կինի դարբսւր, ձկխառյուցի, կփտռի, սալախ կառնի որտեղ էլնել, կէրթա տուռ կտփի: Նախրչու կնիկ կուգյա, տուռ կպանա, կտիսնա որ նազր-վազրն ի, բիրդան աչկեր կմնա ՛պայ, կասի. - Ի՞նչ կուզեք, աֆանդի:

Նա́զր-վա́զրն ի, կասի. - Քյո մարթ տա՞ն ի:

Նախրչու կնիյն ի, կասի. - Չէ, իմ մարթ մկա տան չէլնի:

Նա́զր-վազրն ի, կասի. - Ապա իրիկուն ի՞նչ գյախ կէլնի տան:

Նախրչու կնիյն ի, կասի. - Ա́ֆանդի, իմ մարթ իրիկուն ժամ առյըկույ կուգյա տուն:

Նա́զր-վա́զրն ի, որ կիմնա́ թե իրիկուն կուգյա տուն, կթողնի կէրթա, որ իրիկուն գյա, խա́պա́ր տա:

Տյուր-տրկյներ բիթուն թափեր ին տուս, զարմայեր ին. տեսան որ նազր-վազր ինչի իկեր ի էսա նախրչու տուն:

Իրիկուն նախրչին կուգյա փուն. կնիկ կպատմի ուր մարթուն որ նազր-վազր իկեր էր, ուր կկանչեր, ես էլ, կասի, ասեցի. «Իրիկուն ժամ առըրկոց կուգյա փուն, մկա գյախն ի. ավատա գյա»:

Նախրչին ի, կասի. - Աջեպա ինչի՞ յի զիկ խառոցուցե. չէլնի՞ մեջ պան կա:

Կբաշլայի փեռըմ ինել էսա նախրչու ջան:

Ժամ առըրկոց գյախ նուզր-վազր էլմ'էլ կուգյա, փոտ կփփի, կխառոցուցի, կասի. - Քյո մարթ իկե՞ր ի փուն:

Կնիկն ի, կասի. - Խա, իկեր ի:

Նազր-վազրն ի, կասի. - Դե ասա փիսնամ խենքյ վախտ ու՞նի մեջ կփոր գյախ ինոր փիսնամ:

Նախրչին նիրսանց կլսի, կէլնի կվազի. կասի՝ խրամայեքյ, խրամեցե՛քյ. կառնի կպերի թաջիմ կթալի փակ, կնստին:

Նազր-վազրն ի, կասի. - Կիտես ես ինչի՞ յիմ իկե, ես իկեր իմ խնամախոս. թաքավորի տղեն քյո ախչկան փիսեր ի, խավնե, մկա կասի՝ ես իլաքյ-բիլաքյ էն ախչիկ կառնիմ: Ինոր խամար մկա ես իկեր եմ որ քյո ինան ախչկան խոսկ առնիմ, որ վաղ մեկ էլ ախչիկ նշանինքյ:

Նախրչին ի, խետ կլսի էտա պան, կասի ինքյ ուր՝ էսա չէլած պան ի, կասի. - Աֆանդի, աղորթ որ ես ֆուկարա յիմ, համա մենքյ էլ պատվու տեր մարթ ինքյ, էլ մարթ չկընտա՞քյ, էկաքյ վեր զիկ թռանա կանեքյ:

Նազր-վազրն ի, կասի. - Չէ, ես աղորթմանց իկեր իմ որ քյեզնից խոսկ առնեմ, ըստեղ թռանա պան չկա:

Նախրչին ի, կասի. - Որ էտասկընա յի, խոսկ մի իմ ծեռ չի, խոսկ իմ ախչկան ի, որ ախչիկ ասաց խա, ես ի՞նչ կսւնամ անե:

Կկանչեն, կպիրեն ախչկան կասեն զմեն պան:

Ախչիյն ի, կասի. - Ես ուրիշ տղի խոսկ իմ տվե, ես ինոր կէրթա̈մ, ես ուրիշ չեմ էրթա̈:

Նազր-վա̈զրն ի, որ էսա պան կլսի, շատ կուրախնա, կասի պսւլքյի իմ ախչիկ տանքյ:

Նախրչու ախչիկ մեջ խապ չալկչի տղեմ կա, ինոր վերեն սիրահարվե, խոսկ ին տվե մեջ մեկելու որ առնին, վօվ էլ էլնի պիտի ուրիշ չուզեն:

Թաքավորի տղեն որ կիմնա̈ որ ախչիկ ուր չառնե, ուրիշ սիրահար ունի, խոր դըլխին կդնի, կասի. - Զոռով էլե ես պիտի էն ախչիկ առնեմ, թե չէ՝ ուրիշ չիմ առնե, որ չիմ առնե:

Թաքավորի տղեն ի, ինչ անի չկանա անե, վարիասլ զոռով էսա նախրչու ախչիկ կպերեն, կնշանեն էսա թաքավորի լաճուն, չո̈ւր մեկ ամիս էլ պիտի պսակին:

Նախրչու ախչիյն ի, ինչ կա̈նդա̈ր որ կուլա կմրմըռսւ, ֆա̈դա̈ չանե, թաքավորի լաճու խոսկ խոսկ ի:

Էսա ախչկան սիրահար լաճն ի, որ կլսի ուր սիրահարի նշանել զոռով թաքավորի լաճուն սա̈վփա̈լա̈միշ կէլնի, ուր պա̈ն-գյոռծ կթողնի, քյամանչեն կառնի, կինի սար-քյար, քյաղքե-քյաղաքյ, աշուղութեն կանի ուր դա̈րդից:

Ավուր մեկ էսա լաճ, դարդից զաթի սիվփակ ճհւր իկեր էր, աչկեր կուրցուցեր էր. էրկու սաղ աչկեր էփա ախչկան դարդից կուրցավ, մեկ օր կառնի ուր քյամանչեն սավփից կէրթա դաշփ: Կէրթա դաշփ, կնստի վեր մեյ խափ քյարիմ, կքաշլայի ուր քյամանին զանել, մեյ թարաֆից լալ: Էն թարաֆից կլսի ոփաց ծեն կուգյա: Քյամանու ծեն կդափրցուցի, կասի խենքյ փիսնամ վով ի էսա գյացող: Ականջ կանի, կփիսնա գյեռ մեկմ կմոփոսխասնա ինոր, էկավ կայնավ էսա լաճու կշփի խեփ, պարեռվ իփուր, ասաց. - Պալա՛մ, գյեռ դարփ ի՞նչ ի, որ զիկ կանչեցիր:

Էսա լաճն ի, կասի. - Խերիկ, իմ դարփ ըսկուն դարփ ի որ չհւր գյերեզմանս էլ մփնեմ, գյերեզմընիս վերեն էլ որ մեյ թիզ կանաչ խոփ բուսնի, ալա իմ դարփ չի պռծնե:

Խալիվորն ի, կասի. - Պալամ, ասա փիսնամ խենքյ ի՞նչ ի քյո դարփ, փու ասա զիկ, էն դարփ շինող կանա էն դարփն էլ փանե, ասա՛ փու պալամ, ասա՛, ես քյե յարամիշ կէլնեմ:

Լաճն ի, որ կփիսնա էսա մարթու ասածներ, կհամոզվի որ էսա խալիվոր կանա ուր դարփին դարման էլնի: Կքաշլայը ուր գյլխու էկածներ զմեն ասել, թե. - Ես էսա էլավ փաս փարի սիրահարված ի վեր նախրչու ախչկան, ախչիյն էլ ըսկուն սիրահարված էր վեր զիկ, խոսկ փվեր ինքյ որ մեյ մեկելու առնինքյ: Համան կնաց էկավ թաքավորի փղեն, զոռով իմ ծեռնեն էփա ախչիկ փարավ: Սկա համ զիկ իսկեց կրակ, համ ախչկան: Ես էլ կանդար մառախ արի որ իմ էրկու ջուխփ աչկերս քյեռռցավ, սկա էլ էլեր իմ սավփալի, ինգյեր եմ էսա սար-քյար, չհւր մեկ օր փիսնամ խենքյ եփ կմեռնենքյ պռծնենքյ էսա պեմուրափ աշխրից:

Խալիվորն ի, կասի. - Ես խասկցա սկա քյո դարփ, փհւ միյամիփ էլի, ես քյե պեմուրափ չեմ թողնե. մառախ մի անե, կնա խանգյիսփ նսփի:

Լաճն ի, որ էսա խապրներ կլսի էսա խալիվորի պենից, սիրփ քիչմ կխոնջնա, կթողնի կէրթա ուր փուն:

Էսա խալիվորն էլ կէրթա ուր փեղ: Ամիս կպռծնի, թաքավորի լաճ պսայվի:

Թաքավոր կկանչի ինչկանդար որ նազր-վազր կա, ուր մարթ կա որ խարսնիս անին: Կէրթան խարս կպերեն որ փանեն ժամ պսակեն, էսա թաքավորի լաճու աչկ կինի ժամփան փռան առաճ մեյ խափ քյարիմ, քյարի վերեն գյրված ի. «Ես շափ աղեկ ասփվածավախ մարթ եմ, վով կընցնի կդառնա, թող օղորմի փա»:

Թաքավորի լաճն ի, որ էսա գյիր կկարփա, կասի. - Որ փհւ աղեկ մարթ իր, էսօր կուգյիր իմ խարսնիս:

Կասի, կընցնի կէրթա ժամ, կպսայվի: Կպսայվի կպռծնի, կէրթան փուն: Գյեռ քյեռֆ-ուրախութնի մեչ ին: Խապար կպիրեն, թաքավորի լաճուն, թե մեյ խափ խալիվոր մարթմ իկե քյե կկանչի:

Թաքավորի լաճն ի, քյեռֆ-ուրախութնի մեչ ի, հիչ չէլնե, չէրթա: Կասի. - Ասեքյ, թող գյա ներս:

Կուզյան կասին. - Ներս խրամեյեքյ:

Խալիվորն ի, կասի. - Չէ. կնայեքյ ասեքյ թող մեյ թախկա .գյա, ինոր պան կասեմ, թող էլմ' էրթա:

Թաքավորի լաճն ի, կասի. «Էրթամ փինամ խենքյ էսա վո՞վ ի որ զիկ էսասկընա աջալա կկանչի»: Կուզյա կփինա մեյ խասփ խալիվորմ. պնրև կուփա, կասի. - Թաքավորի լաճ, - կասի, - ես էն մարթն իմ. որ քիչ առաճ էն քյարի վերեն կարփնյիր, սորա ասիր՝ որ աղեկ մարթ ես, իմ խարսնիսին կէլնիր, մկա իկեր իմ. կուզե՞ս:

Թաքավորի լաճն ի, կասի. - Խրամեյեքյ. ինչի՞ չէ. վեր իմ գյլխուն փեղ ունես:

Էսա խալիվորն ի, կասի. - Կուզյամ, համան փուն էլ պիփի գյաս զիկ խուր: Կպռնի թևից, կքյաշի ներս:

Թաքավորի լաճն ի, կասի. - Խա, խա, մկա փու արև, էն գյախ էլ ես կուզյամ:

Խալիվորն ի, կասի. - Ջուր կես կիշրին կնսփեմ. կես կիշրից սորա պիփի էլնենքյ էրթանքյ մոփ զիկ, չուր լուսու դեմ եփ խավլիր խուսեյին, էն գյախ կէլնիս կուզյաս:

Թաքավորի լաճն ի, կասի. - Աղեկ:

Կնսփեն չուր կես կիշրին, կես կիշրին էսա խալիվորն ի, կասի. - Դե, խերիքյ ի, դե էլի էրթանքյ մոփ զիկ էլ չուր լուսու դեմ, նոր էլի արև:

Թաքավորու լաճն ի, գյեռ խորոփ խմե, էլե լուլիկ, վով ինչ ասի, կասի՝ խա: Կէլնի էսա խալիվորու խեփ կուզյան էփա քյարի մոփ: Քյար կպայվի, իսոնքյ կմփնեն ներս, կէրթան կմփնեն մեյ խասփ մութ փեղմ:

Խալիվորն ի, կասի. - Կիփես ես ի՞նչ ունիմ, ես, - կասի, - ունեմ մեկ շուշա գյինի, կես խավու յան ինան մեյ խասփ էլ սաղլամ խայ, ուրիշ զափ չունեմ, որ քյե կոնախ անիմ, էսա մոմն էլ կկպուցեմ էսա փեղ, եփ էսա մոմ վառվավ, էսա շուշու գյինին խըլսավ, էսա խավ ինան խայ պոծավ, նոր կէլնես կէրթաս:

Թաքավորի փղեն ի, ըսկուն խմե որ խելքյ կա՞ վերեն, որ խալիվոր ինչ կասի, ականջ անի:

Խալիվորն ի, կլցի գյինին, կուփա էսա լաճուն, լաճ կառնի կխմի: Ինչ կանդար որ կուրեն, կխմեն, նա էփա մոմ կխըլսվի, նա էփա գյինին, խայ, խավ կպոծնի: Քյանի կխմին՝ հա էփա խայ ինան խավ դինսփեղ մնայեր ի:

Էփասկընա կուփին, կխմին իսկի չեն կիփե օր ի՞նչ գյախ ի, քյանի կիրիշկան հա կիշեր ի: Էսա լաճն էլ ըսկուն ի խմե, որ նա յերեկ կիփի, նա կիշեր: Քյանի որ կփորմ խելքյ կուզյա վերեն, էսա խալիվոր գյինին կուփա, կմեռլեորյուցի էսա լաճուն օր կիշեր վերեն: Հա կանի որ էլնի վեր, խալիվոր կասի. - Նսփի, ջանըմ, ալա կիշեր ի, ալա խավեր չեն խուսե:

Թաքավորի լաճն ի, կիփի գյեռ ալա կիշեր ի: Համան ի՞նչ կիշեր, փարիքյ ընցե վերեն խապար չի, ի՞նչ կիփի, հա գյինին կկոռծի, հա

կիփի կիշեր ի, կանի որ գյա փուս, խալիվոր կասի. - Ա̈լա̈ շուշեն չի խըլսե, մոմ ա̈լա̈ չի վառվե, խավեր ա̈լա̈ չեն խուսե:

Լաճն ի, ա̈ղորթ որ քյանի կիրիշկա, գյինու շուշեն հա իլին ի, կասի զայիր ա̈լա̈ նոր ենք իկե: Վարիասլ, ի՞նչխ կանի չի կանա այեղլամիշ էլնե որ փիսնա խենքյ կիշեր ի, ի՞նչ գյախ ի, չէ քյանի որ խելքյ գյլեոխ չի, զա̈թի կքյաշի, խետ որ խելքյ էկավ վերեն, էն գյախն էլ խալիվոր կխմցուցի, կանի լուլիկ՝ կիսկի դա̈: Էլ էսա թաքավորի լաճու խելքյին իսկի չի գյա, թե ինքյ նոր ի պսայվե, ախր մկա ուրենց փան ուր կփտռին: Չէ՛, մեյ խափ կիրիշկա փա̈րքա̈ր, կփիսնա որ մութն ի, ակա̈նջ կանի, կփիսնա որ նա̈ խավ կխոսի, նա̈ մավ, գյինու շուշեն զա̈թի լցուկ գյեո դա̈. խաց-խավն էլ գյեո ինչ դրուկ՝ գյեո սկուն մնացե: Մոմ գյեո էլմ'էլ առճի կպուցուկի պես. գյեո մարթ կասի նոր էկանքյ նստանքյ սիզան սոզքախ:

Թաքավորն ի, կփիսնա որ խարսնսի կիշրվնից ուր լաճ որ խետ էփա խալիվորուն կնա̈ցե, չո̈ւր մկա ա̈լա̈ չկա: Կընցնի ութ-փաս օր, որփեղ որ կինի, որփեղ որ կէրթա, խա̈պար չկա, մեյ մարթ սալախ չի փա:

Թաքավորն ի, էլ որ աշխար որ խա̈պա̈ր կէօրեոխկի, մարթ կէօրեոխկի ճար չկա, մեյ մարթ սալախ չի փա որ չի փա: Էն կա̈նդա̈ր ինոր խաթրի խամար կէրթա̈ն սար-քյար կմեռնեն, իսկի մեկ խապար չի պիրե:

Էրկու, իրեքյ,. չորս, խինգյ փարի կընցընի, թաքավոր կասի՝ պալքյի մեյ փեղից սալախ առնի, կփիսնա որ էլմ'էլ ճար չկա, ծեո կքյաշի բիս-բիթուն, կասի. «Վով կիփի, էսա ախչկան մեղքյն էլ պռնեց, լաճուն փարան կուրիսցուցին»:

Ավուր մեկ թաքավոր որ կփիսնա էլ ուր լաճուց խա̈պա̈ր չէլնե, կասի. «Էսա ախչիկ ըսկընա պահել խո չինքյ պախե, մեխքյ ի, եղնիկ ի, իգին փանքյ թող էրթա̈, ուր մարթուն էլմ'էլ պա̈լքյի կընփնի պսայվի. թե որ ինոր մեխքյն ի, իմ լաճ մեյ փեղից պա̈լքյի փի́ս գյա»:

Մեկ օր կկանչի էսա ախչկան, կասի. - Պալա՛մ, էսա էլավ խինգյ փարի յի որ կաչկեմ իմ լաճուն, կասիմ պա̈լքյի գյա, պա̈լքյի գյա, փեսա որ ճար չկա. քյե պախենքյ ի՞նչ օգուփ, փի́ն էլ խեղճ ես, մեխքյ ես, ջահել ես, ալա եղնիկ, կնա̈, պա̈լքյի քյո ուզած էլմ'էլ կընփնես, ինոր խեփ օր-ասփվոր անես, հաքյի ըսփեղ չկառցար, վով կիփի՝ ավափա որ քյո ախ, քյո սիրահարի ախ պռնեց իմ լաճուն:

Ախչիյն ի, որ էսա պա̈ն կլսի, ուրկեր էլ գյեփին չառնե ուրախութնե:

Կէլնի թաքավորին, ուր կնգյան ինչ կա̈նդա̈ր որ մարթ կա, կայ պա̈րև կանի, կէլնի կուգյա անարափ աղավնու պես, կմփնի ուր խոր փուն:

Գյոռ Գուլոն ի, կլսի ա̈ռա̈ճվնե թաքավորի լաճու կուրիսել, համան կաչկեր որ խենքյ եփ թաքավորի սիրփ կպայցվեր, որ ախչկան եփ էօրեոխկեր:

Կլսի որ թաքավոր ախչկան էօրեոխկե եփ: Խեփ էսա պա̈ն կլսի,

ուրախութնե մեկ յան կթուլնա էսա լաճուն: Վարիասլ էսա լաճ խետ էսա ախչկան կպսայվին:

Լաճ կասի. - էսա էն խալիվորի դափասփան էր, որ զիկ ասայ. «Տո՛ւ մառախ մ'անե, ես քյե բեմուրափ չեմ թողնե. ես քյո դարփին դարման կէլնեմ». աղորթ որ մարթ ուր խոսկին փեր էլավ:

Իտոնք խասան ուրենց մուրափին:

Գյանքյ փեսնենքյ, խենքյ թաքավորի փղեն ի՞նչ էլավ:

Թաքավորի փղեն ի, խալիվորու խետ էփա մութ փան մեչ ալա կուփեն, կխմեն, ալա կասեն խավեր չեն խուսե. ա̈լա̈ ա̈ղոթրան չի:

Վարիասլ էսա խալիվոր էսա թաքավորի լաճուն յոթանասուն փարի կպախե էփա մութ փեղ: Ըսկուն կէլնի, որ էփա թաքավորի փղեն որ հաշիվ անենքյ կդառնա խարիր փարեկան:

Եթմիշ փարի թըմըմելույ սորա էսա լաճն ի, կասի. - Խերիքյ ի, էլնեմ էրթամ փիսնամ խենքյ ի՞նչ կանեն, մկա խերս կասի՝ դհ՞ր կնայ էսա լաճ ալա խարսնիս չէլած:

Իսկի չասե որ եթմիշ փարի յի ընցե, աշխար զմեն փոխվե, ուր խեր զաթի շուփույ մեռեր ի, վարիասլ քյար, քյարի նմուշ չի մնայե:

Թաքավորի լաճն ի, կասի. - Էսա մեկ կափախն էլ խմիմ, էլնեմ էրթամ, մկա խարս զիկ կկանչե:

Խալիվորն ի, կասի. - Ախր ես քյո խետ բազարըղ արի որ եկանքյ ըսփեղ, ասի. «Քյանի էսա մոմ չի խլսի, քյանի էսա շուշի գյինին չի փառդկվի, էսա խայ ինա̈ն էսա խավ քյանի չի խլսի, պիփի չէլնենքյ վեր», - համ ասինքյ քյանի խավեր չեն խուսե, ալա խավերն էլ չեն խուսե, ա̈լա̈ աղոթրան չի ճողճղվի, գյինին դինսփեղ մնայե, մոմ զաթի մե կփոր ի վառվե ալա:

Էսա լաճն ի, կասի. - Չէ, խերիքյ ի, կէրթա̈մ, շափ շնորհակալ եմ, ինչ կա̈նդա̈ր որ նսփա, էն էլ խերիքյ էր, թող մնա ուրիշ գյախ կուգյամ, շափ կնսփիմ, մկա էրթա̈մ ա̈նգյան ի վերես, մկա զիկ կաչկին խարսնսի մա̈խլուխ մկա զիկ ի՞նչ կասի, կասի. «Խարսնիս թողեյ կնա̈յ վով կիփի դհ՛ր»:

Կասի, կէլնի վեր որ կայ պա̈րև անի:

Խալիվորն ի, կասի. - Կէրթա՞ս, որ կէրթա̈ս էսա փեղիյ կփեռշմնես, փուն կիփես, կուզես կնա̈: Ես քյե կասեմ՝ մ'էրթա̈, ըսփեղ զմեն պա̈րիքյն էլ կա, կուփենքյ, կխմենքյ, քյեոֆ կանենքյ: Էն, որ փո̈ւ կէրթա̈ս քյո թև չիմ կանա պռնե, էրթա̈ս ւպա̈րի:

Էսա լաճն ի, կուգյա որ էլնի փուս, կուգյա էսա խալիվոր քար կվերույի էսա լաճուն կխանի լո̈ս աշխար, ինքյ էլմ'էլ քյար կքյաշի վեր էփա մութ փան պենին, կէրթա:

Էսա լաճն ի, խետ էփա փեղիյ կէլնի լոս աշխար: Տուս էլնելուն պես կդա̈ռնա խարիր փարեկան՝ մազեր, մուրուս սիվփկած խալիվոր, փեփ մ'էլ ծեռ: Կիրիշկա ուր, կիրիշկա երկրին, կփինա որ բիթհ՛ն պան փոխեր ի, ուր առաճվան փեսած չի մնայե:

Կասի. «Ջանմ, ես նոր էլա փհ՛ս ջահել երիփասարդ, մկա զիկ ի՞նչ

էլավ ըսկընա շոփմ դառյա խարիր փարեկընի պես կուկուզ պառավ, ծամերս պեղ-մուրուս բիրդան սիվփկավ, էլավ ծան պես»:

Կուզի որ էրթա ուրենց փուն կընփընի, ասի՝ փիսնամ խենքյ խարսնիս ի՞նչխ էլավ, կփիսնա որ զմեն պան փոխվեր ի. ի՞նչ փուն, ի՞նչ խարսնիս, ի՞նչ պան: Կիրիշկա փողիյիփանքյ բիթիւն փոխվե, փներ բիթուն փոխվե: Կասի. «Տեր իմ ասփված, էսա ի՞նչ պան ի, էսա ուրիշ աշխար եմ էլե՞, թե էրա՞զ ի»:

Փողիյիփանքյ ընցողներայ կխառցուցի, կասի. - Ախպեր, ֆլան փողւան որփե՞ղ ի, իմ խոր՝ թաքավորի փուն դի՞ր ի:

Էսոնքյան որ կխառցուցի, էսա-էնա կծըծդան վեր էսա լածուն, կասեն. էսա մարթ խարիր փարի առածվան պապմութեն կանի:

Կասեն. - Խալիվո՛ր, փու ի՞նչ ի կասես, փու ո՞ր փարվնից խապար կուփաս: Էփա քյո ասածներ խարիր փարի առած էր, մկա ուրիշ ի:

Էսա լածն ի, կասի. - Ախր ի՞նչ խարիր փարի առած, ես էրեկ էր՝ կպսայվի, մեյ խապ խալիվորմ զիկ փարավ մոփ ուր կոնախ, էրկու սահաթ չկա իմ էրթալ, էլա փուս, ասի՝ էրթամ, փան զիկ մկա կաչկեն, փեսնամ խենքյ խարսնիս ի՞նչխ էլավ: Մկա փուքյ կասեք էփասկընա, էնասկընա:

Կդառնա մեյ խապ էլ վեր ուր հալին կիրիշկա, կփիսնա որ աղորթմանց, ինքյ խարիր փարեկան խալիվոր ի դառցե: Կդառնա ժաղամաթին կասի. - Աղեկ, որ էփասկընա յի, էսա փողիյիփերն էլ խո չեն մեռե կնացե, ինոնքյ դի՞ր ի:

Կասեն. - Խալիվոր, ախր էսա բիթուն էլ նոր քյակեր ին, նոր շիներ ին. մեյ խապ փուն կփիսնա՞ս առածվան պես, առածվան փեղ:

Խալիվորն ի, կասի. - Աղորթ ի, աղորթ ի, ես եմ խալիվորցե: Որ էփասկընա յի, - էսա խալիվորն ի, կասի, - իմ խոր փու՞ն, ֆլան թաքավո՞ր չեքյ կիփե դի՞ր կապրի, աջեպա ինոնց փնից մարթ մնացե սաղ:

Էսա մարթերն ի, կասին. - Էփա քյո ասած թաքավոր շոփուց փարի յի մեռե, ինոր փղա-պան չկեր, որ էլներ թաքավոր, քյաղքյցիքյ էլ պռնեցին կուշ թողին պայ, ասին վեր գյլխու վերեն որ էրթա նսփի, էն պիփի էլնի թաքավոր: Կնաց նսփավ մեյ խապ Գյոռ Գուլոն անունով մարթմ կա, վեր ինոր գյլխուն: Ինոր կնիկն էլ թաքավոր զոռով փարեր էր ուր լածուն, լած կնաց կուրիսավ, էփա ախչիկն էլմ'էլ էլավ էկավ ուր սիրահար առեց, մկա բրա Գուլոն ի մեր երկրի թաքավոր:

Էսա փղեն ի, խեփ որ կլսի էսա պան կխասկընա, որ ուր կնիյն էլա, համան բիրդան էսա խապար որ կլսի, գյեռզվեր կզանի գյեփին, կմնա դինսփեղ, կմեռնի: